

נחמו נחמו נחמו

שלב א: יום המיתה והקבורה

ישעיהו מ, א-כז

(א) נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: (ב) דברו על-לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד ה' כפלים בכל-חטאתיה: (ג) קול קורא במדבר פנו דרך ה' ישרו בערבה מסלה לאלהינו: (ד) כל-גיא ינשא וכל-הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: (ה) ונגלה כבוד ה' וראו כל-בשר יחדו כי פי ה' דבר: (ו) קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל-הבשר חציר וכל-חסדו כציץ השדה: (ז) יבש חציר נבל ציץ כי רוח ה' נשבה בו אכן חציר העם: (ח) יבש חציר נבל ציץ ודבר-אלהינו יקום לעולם: (ט) על הר-גבה עלי-לך מבשרת ציון הרימי כפח קולך מבשרת ירושלים הרימי אל-תיראי אמרי לערי יהודה הגה אלהיכם: (י) הגה אדני ה' בחזק יבוא וזרעו משלה לו הגה שכוו אתו ופעלתו לפניו: (יא) כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ויחיקו ישא עלות ינהל: (יב) מי-מדד בשעלו מים ושמים בזרת תגן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: (יג) מי-תפן את-דוח ה' ואיש עצתו יודיענו: (יד) את-מי נועץ ויבינהו וילמדוהו בארח משפט וילמדוהו דעת ודרך תבונות יודיענו: (טו) הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק ישול: (טז) ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: (יז) כל-הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבור-לו: (יח) ואל-מי תדמיון אל ומה-דמות תערכו לו: (יט) הפסל נסך תרש וערף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף: (כ) המספן תרומה עין לא-ירקב ויבחר חרש חכם יבקש-לו להקיין פסל לא ימוט: (כא) הלא תדעו הלא תשמעו הלא הגד מראש לכם הלא הבינתם מוסדות הארץ: (כב) הישב על-חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים ומתחם כאהל לשבת: (כג) הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ פתהו עשה: (כד) אף בל-נטעו אף בל-ידעו אף בל-שרש בארץ גזעם וגס-נשף בהם ויבשו וסערה פקש תשאם: (כה) ואל-מי תדמיוני ואשודה יאמר קדוש: (כו) שאר-מרום עיניכם וראו מי-ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ פח איש לא נעדר:

שלב ב: תחילת הנחמה

ישעיהו מט-יד-נא:ג

(יד) ותאמר ציון עובני ה' ואדני שכחני: (טו) התשפח אשה עולה מרחם בן-בטנה גס-אלה תשפחנה ואנכי לא אשכחך: (טז) הן על-כפיים חקתך חומתך נגדי תמיד: (יז) מהרו בניך מהרסוך ומחרבך ממן יצאו: (יח) שאי-סביב עיניך וראי כלם נקבצו באר-לך חיאני נאם-ה' כי כלם בעדי תלפשי ותקשרים כפלה: (יט) כי חרבתיך ושמתך וארץ הסתיך כי עתה תצרי מישב ורחקו מבלעדי: (כ) עוד יאמרו באזניך בני שגליך צרלי המקום גשה-לי ואשבה: (כא) ואמרת בלבבך מי ידללי את-אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסודה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: (כב) כהדאמ' אדני ה' הגה אשא אל-גוים ידי ואל-עמים ארים נפי והביאו בניך בחצן ובנתך על-כתף תנשאנה: (כג) והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי-אני ה' אשר לא-יבשו קוי: (כד) היקח מגבור מלקוח ואם-שבי צדיק מלט: (כה) כי-כהו אמר ה' גס-שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת-יריבך אנכי אריב ואת-בניך אנכי אושיע: (כו) והאכלתי את-מוניך את-בשרם וכעסם דמם ישפרו וידעו כל-בשר כי אני ה' מושיעך וגאלך אביר יעקב: (כז) כהו אמר ה' אי זה ספר בריתות אמכם אשר שלחתי או מי מנושי אשר-מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמפדתם ובפשעיכם שלחה אמכם: (ב) מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרות ואם-איך-בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: (ג) אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: (ד) אדני ה' נתן לי לשון למודים לדעת לעות את-יער דבר יעירו בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים: (ה) אדני ה' פתח-לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: (ו) גוי נתתי למפים ולחיי למודים פני לא הסתרתי מקלמות ורק: (ז) ואדני ה' יעזר-לי על-פן לא נכלמתי על-פן שמתי פני בחלמיש ואדע כי-לא אבוש: (ח) קרוב מצדיקי מי-יריב אתי נעמדה יחד מי-בעל משפטי יגש אלי: (ט) הן אדני ה' יעזר-לי מי-הוא ירשיעני הן כלם כפגדו בלו עש יאכלם: (י) מי ככם ירא ה' שמע בקול עבדו אשרו הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בישם ה' וישען באלהיו: (יא) הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בעדתם מידי היתה-נאת לכם למעצבה תשפכו: (יא) שמעו אלי דפי צדק מבקשי ה' הביטו אל-צור חצבתם ואל-מקבת בור נקרתם: (ב) הביטו אל-אברהם אביכם ואל-שרה תחוללכם כי-אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: (ג) כי-נחם ה' ציון נחם כל-חרבתיה וישם מדברה פערן וערבתה פגרה' ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

שלב ג: תקווה לעתיד

ישעיהו נד, יא-נה:ה

(יא) ענינה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפרך אבניך ויסדתיך בספירים: (יב) ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל-גבולך לאבני-חפץ: (ג) וכל-בניך למודי ה' ורב שלום בניך: (יד) בעדקה תפונני רחמי מעשק בי-לא תיראי וממחתיה כי לא-תקרב אליך: (טו) הן גור יגור אפס מאותי מיגד אתך עליך יפול: (טז) הנה אנכי בראתי חדש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: (יז) כל-כלי יוצר עליך לא יצלח וכל-לשון תקום-אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאסה: (א) הוי כל-צמא לכו למים ואשר איך-לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא-כסף ובלוא מחיר יין וחלב: (ב) למה תשקלו-כסף בלוא-לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו-טוב ותתענג בדשן נפשכם: (ג) הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: (ד) הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצודה לאמים: (ה) הן גוי לא-תדע תקרא וגוי לא-ידעון אליך ירוצו למען ה' אלהיך ולקדוש ישראל כי פאך:

שלב ד: אינטרקציה עם המנחה

ישעיהו נא:ב-ב:ב:ב

(יב) אנכי אנכי הוא מנחמכם מי-את ותיראי מאנוש ימות ומבן-אדם חציר ינתן: (ג) ותשפח ה' עיניך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל-היום מפני חמת המציק באשר פונן להשחית ואיה חמת המציק: (יד) מהר צעה להפתח ולא-ימות לשחת ולא יחסר לחמו: (טו) ואנכי ה' אלהיך רגע הם ויהמו גליו ה' צבאות שמו: (טז) ואשים דבריך בפיו ובצל ידי בסיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמד לציזן עמי-אתה: (יז) התעוררי התעוררי קומי ירושלים אשר שתית מיד ה' את-כוס חמתו את-קבעת כוס התרעלה שתית מצית: (יח) אין-מנהל לך מפל-בנים ילדה ואין מחזיק בידיה מפל-בנים גדלה: (יט) שתים הנה קראתיך מי יגוד לך השוד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: (כ) בניך עלפו שכבו בראש כל-חוצות כתוא מכמר המלאים חמת-ה' גערת אלהיך: (כא) לכן שמעניא זאת ענינה ושכרת ולא מיין:

(כב) כה-אמר אדניך ה' ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את-כוס התרעלה את-קבעת כוס חמתי לא-תוסיפי לשתותה עוד: (כג) ושמתינה ביד-מוגדך אשר-אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוף וכחיון לעברים: (א) עורי עורי לבשי עך ציזן לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש כי לא יוסף יבא-בך עוד ערל וטמא: (ב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך שביה בת-ציזן: (ג) כי-כה אמר ה' חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו: (ד) כי כה אמר אדני ה' מצרים ירד-עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: (ה) ועתה-מה-לי-פה נאסה ה' בירקח עמי חנם משליו יהילילו נאסה ה' ותמיד כל-היום שמי מנאץ: (ו) לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא בראי-הוא המדבר הנני: (ז) מה-נאוו על-ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציזן מלך אלהיך: (ח) קול צפצף נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב ה' ציזן: (ט) פצחו רננו יחדו חרבות ירושלים כי-נחם ה' עמו גאל ירושלים: (י) חשף ה' את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים וראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו: (יא) סורו סורו צאו משם טמא אל-תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי ה': (יב) כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי-הלך לפניכם ה' ומאספכם אלהי ישראל:

שלב ה: צפיה לגדולה

ישעיהו נד, א-י

(א) רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא-חלה כידברים בני-שוממה מבני בעולה אמר ה': (ב) הרחיביו מקום אהלך ויריעות משכנותיך וטו אל-תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי: (ג) כירימין ושמאול תפריצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: (ד) אל-תיראי בי-לא תבושי ואל-תכלמי כי לא תחפירי בי בשת עלומיך תשפחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי-עוד: (ה) כי בעליך עשיך ה' צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל-הארץ יקרא: (ו) כי-כאשה עוובה ועצובת רוח קראך ה' ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: (ז) ברגע קטן עזבתך וברחמים גדלים אקבצך: (ח) בשצף קצף הסתרתני פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתך אמר גאלך ה': (ט) כירימי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מירנח עוד על-הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער-בך: (י) כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא-ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך ה':

שלב ו:השבת הכבוד לאבל – חזרה ל"צלם אלקים"

ישעיהו ס, א-כב

(א) קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח: (ב) כי-הנה החשך כסה-ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה: (ג) והלכו גוים לאורך ומלכים לגנה זרחה: (ד) שאי-סביב עיניך וראי כלם נקבצו באורך בניך מרחוק יבאו ובנתיהך על-צד תאמנה: (ה) אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כיריהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך: (ו) שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת ה' יבשרו: (ז) כל-צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישראל ונעלו על-רצון מובחי ובית תפארתני אפאר: (ח) מי-אלה כעב תעופינה וכיונים אל-ארבתיהם: (ט) כילו איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם ה' אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: (י) ובנו בני-נכר חמתיה ומלכיהם ישראל ונך פי בקצפי הכיתיה וברצוני רחמתיה: (יא) ופתחו שערך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהגים: (יב) כי-הגוי והממלכה אשר לא-יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו: (יג) כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: (יד) והלכו אליך שוחח בני מעריך והשתחוו על-כפות רגליך כל-מנאציך וקראו לך עיר ה' ציון קדוש ישראל: (טו) תחת היותך עזובה ושנאה ואין עובר ושמתיה לגאון עולם משוש דור דור: (טז) ונקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני ה' מושיעך וגאלך אביר יעקב: (יז) תחת הנהגות אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתיה פקדתך שלום וגשך צדקה: (יח) לא-ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך וקראת ישועה חומתיה ושערך תהלה: (יט) לא-יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולגנה הירח לא-יאיר לך והיה לך ה' לאור עולם ואלהיך לתפארתך: (כ) לא-יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי ה' יהיה-לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: (כא) ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר: (כב) הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה:

שלב ז: גאולה וגדולה

ישעיהו סא-סג:ט

(י) שוש אשיש בה' תגל נפשי באלהי כי הלישני בגדי-ישע מעיל צדקה יעטני בחתן יכהן פאר וכפלה תעדה בליה: (יא) כי כארץ תוציא צמחה וכגנה רועינה תצמיח קץ אדני ה' יצמיח צדקה ותהלה נגד כל-הגוים: (א) למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד-יצא כנה צדקה וישועתה כלפיד יבער: (ב) וראו גוים צדלך וכל-מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי ה' יקבנו: (ג) והיית עטרת תפארת בידה' וצניף מלוכה בכף-אלהיה: (ד) לא-יאמר לך עוד עזובה ולא-ארצך לא-יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפציבה ולא-ארצך בעולה כירפח ה' בך וארצך תבעל: (ה) כיריבעל בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חתן על-כפלה ישיש עליך אלהיה: (ו) על-חומתיה ירושלם הפקדתיה שמרים כל-היום וכל-הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את-ה' אל-דמי לבם: (ז) ואל-תתנו דמי לו עד-יכוון ועדי-ישים את-ירושלם תהלה בארץ: (ח) נשבע ה' בימינו ובידוע עזו אם אתן את-דגנך עוד מאכל לאיביך ואם-ישתו בני-נכר תירושך אשר יגעת בו: (ט) כי מאספיו יאכלו והללו את-ה' ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: (י) עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על-העמים: (יא) הנה ה' השמיע אל-קצה הארץ אמרו לבת-ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפני: (יב) וקראו להם עם הקדש גאולי ה' ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה: (א) מיהו בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבשו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: (ב) מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת: (ג) פודהו דרכתי לבדי ומעמים איך איש אתי ואדרבם באפי וארמסם בחמתי וזי נצחם על-בגדי וכל-מלבושי אגאלתי: (ד) כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: (ה) ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכותני: (ו) ואבוס עמים באפי ואשפרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: (ז) חסדי ה' אנפיר תהלת ה' כעל כל אשר-גמלנו ה' ורב-טוב לבית ישראל אשר-גמלם כרחמי וכרב חסדיו: (ח) ויאמר אך-עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: (ט) בכל-צרתם לא לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם בלי-ימי עולם: